

จดหมายเปิดผนึกถึงคุณสามีที่รัก

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ฝ่ายวิชาการของสำนักพิมพ์ ดารุ อิบนิ คุชชัยมะฮฺ

แปลโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : สำนักพิมพ์อิบนิคุชชัยมะฮฺ

2013 - 1434

IslamHouse.com

شكاوى إلى زوجي العزيز

« باللغة التايلاندية »

القسم العلمي بدار ابن خزيمة

ترجمة: عصران نيومديشا

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: دار ابن خزيمة

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

จดหมายเปิดผนึกถึงคุณสามีที่รัก

มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ขอความสุขความจำเริญ และศานติจงประสบแด่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นศาสนทูตของพระองค์

คุณสามีที่รัก.. ฉันบรรจงเขียนจดหมายเปิดผนึกฉบับนี้ถึงคุณ โดยหวังว่ามันจะช่วยกระตุกต่อมความรู้สึกของคุณ และช่วยปลุกให้คุณตื่นจากภวังค์แห่งความละเลยหลงลืม ที่แยงเอาความสุขความอบอุ่นไปจากชีวิตคู่ของเราทั้งสองได้..

จดหมายฉบับนี้มีมันได้มีเจตนาที่จะตำหนิติเตียนคุณเลยสักนิด.. เพียงแต่อยากเตือนความจำของคุณด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างเราดำเนินต่อไปได้อย่างที่ควรจะเป็น.. ให้เราได้คิดทบทวนและแก้ไขความผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมา แล้วให้คำมั่นสัญญาที่จะเคารพให้เกิดริติความสัมพันธ์

ฉันท์สามีภรรยา อันเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงกำชับใช้ในอัลกุรอาน
โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾ [النساء : 19]

ความว่า “และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี” (อัน-นิสาฮ์: 19)

และเนื่องจากฉันได้สัญญามั่นไว้แล้วว่าจะไม่แพร่
พรายความลับใดๆ ของคุณ และจะรักษาไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์ศรี
ของคุณอย่างที่สุด จึงไม่เป็นการสมควรที่ฉันจะร้องเรียน
เรื่องราวความทุกข์ของฉันต่อผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ และตัวคุณ
เอง.. ในส่วนของข้อร้องเรียนต่ออัลลอฮฺนั้น ฉันได้วิงวอนขอให้
พระองค์ทรงปรับปรุงให้คุณดีขึ้น.. ให้พระองค์ทรงส่งสัญญาณ
เตือนให้คุณทราบถึงข้อบกพร่องของคุณ เพื่อที่คุณจะได้เป็นผู้ที่
คอยช่วยเหลือฉันทั้งในเรื่องศาสนาและเรื่องทางโลก.. แต่ฉัน
ไม่ได้ขอสิ่งใดที่เป็นผลเสียต่อคุณเลยนะ.. ที่ฉันทำคือดูอาให้
คุณได้รับแต่สิ่งที่ดี โดยฉันยึดถือตามที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا

لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ [الفرقان : 74]

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวหาว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเราขอ
พระองค์โปรดประทานแก่เราซึ่งคูครองของเราและลูกหลานของ
เรา ให้เป็นที่ร่ำรวยแก่สายตาของเรา และทรงทำให้เราเป็น
แบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรง” (อัล-ฟุรกอน: 74)

ส่วนการที่ฉันร้องเรียนต่อคุณด้วยนั้น ก็เพราะว่าฉัน
มองคุณในแง่ดี.. ฉันเชื่อว่าถ้าหากคุณในรับการเตือนสติคุณก็
จะรู้ตัวและคิดได้.. และฉันก็ทราบว่าคุณเป็นมุอฺมินผู้ศรัทธา ซึ่ง
การเตือนสตินั้นย่อมเป็นประโยชน์ต่อผู้ศรัทธา

ในจดหมายฉบับนี้ ฉันไม่ได้คิดจะแจกแจงข้อบกพร่อง
หรือบาปความผิดของคุณหรอกนะ.. เพราะคุณไม่ใช่มลาอิกะฮ์
ที่ใครจะมาคาดหวังว่าต้องปราศจากบาปความผิด.. และการ
ตักเตือนให้คุณรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้น ก็ไม่ใช่สิ่งแปลกประหลาด
หรือเป็นการกล่าวหาคุณแต่อย่างใด.. เพราะมนุษย์ทุกคนย่อม
เคยทำผิด.. ซึ่งคนที่ดีที่สุดในหมู่ผู้ที่ทำผิดนั้น ก็คือผู้ที่เร่งรีบ
เตาบัตกลับตัว จริงไหม ?..

คุณสามีที่รัก ต่อไปนี้คือคำพูดและการกระทำบางอย่าง
ของคุณ ที่ฉันรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันเจ็บปวดยิ่งนัก.. และฉันก็

หวังว่าสักวัน อัลลอฮฺจะทรงช่วยให้คุณเปลี่ยนแปลงนิสัยเหล่านี้
ฉันยังคงอยากที่จะเห็นแต่สิ่งดีๆในตัวคุณ.. ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง
ฉันก็คงจะมีความสุขเป็นอย่างยิ่ง..

ทำไมคุณไม่รับฟังความคิดเห็นของฉันบ้าง?

ทุกครั้งที่ฉันแสดงความคิดเห็นด้วยความหวังดี.. คุณ
กลับเมินเฉย แถมยังตวาดใส่อย่างเกรี้ยวกราด.. คำแนะนำหรือ
ข้อสังเกตที่ฉันพูดออกไป กลับกลายเป็นปัญหาที่รบกวนจิตใจ
ประสาทของคุณ และทำให้คุณไม่พอใจ.. แล้วคุณก็มักจะแสดง
อาการฉุนเฉียวและโมโหโกรธา.. การตักเตือนซึ่งกันและกันถือเป็น
เป็นหลักสำคัญประการหนึ่งของการช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็น
ความดีงามและความยำเกรงมิใช่หรือ? ดังที่อัลลอฮฺตรัสสั่งว่า

﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ﴾ [المائدة: 2]

ความว่า “และพวกเจ้าจงร่วมมือกันในเรื่องที่เป็นความดีงามและ
เป็นความยำเกรง” (อัล-มาอิเตฮฺ: 2)

ถ้าหากคุณพิจารณาแนวทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลิลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام กับบรรดาภริยาของ

ท่าน และศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของพวกนาง.. คุณจะพบว่า
ภริยาของท่านหลายต่อหลายคนก็เคยพุดคุยเพื่อร้องเรียนหรือ
ขอให้ท่านทบทวนบางสิ่งบางอย่าง.. บรรดาภริยาของ
เศาะหาบะฮ์ก็เช่นเดียวกัน.. ซึ่งสิ่งนั้นไม่ได้เป็นปัญหาในการใช้
ชีวิตคู่แต่อย่างใด.. แล้วนับประสาอะไรกับแค่เพียงการตักเตือน
ซึ่งกันและกัน หรือการปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ..

ถ้าหากว่าเราทั้งหลายยึดหลักการตักเตือนซึ่งกันและ
กัน ปรึกษาระดมความคิด และจับเข้าพุดคุยกันเพื่อปรับปรุง
แก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ด้วยไมตรีจิตและความรักความเข้าใจ
แน่นอนว่าบ้านของเราก็จะมีแต่ความสุขความอบอุ่น.. ชีวิตคู่ของ
เราก็จะประสบความสำเร็จ

สามีจำนวนไม่น้อยทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นั่นคือการปฏิเสธ
บทบาทของภรรยาในฐานะผู้ให้คำปรึกษา คำตักเตือน หรือให้
ความช่วยเหลือ.. มีเศาะหาบะฮ์ท่านหนึ่งกล่าวแก่ท่านเราะสูล
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า “ถ้าหากท่านบอกให้เราทราบ
ว่าทรัพย์สินใดประเสริฐที่สุดก็คงจะดีนะครับ เราจะได้หามาถือ
ครองกัน?” ท่านกล่าวตอบว่า

« أَفْضَلُهُ لِسَانٌ ذَاكِرٌ، وَقَلْبٌ شَاكِرٌ، وَزَوْجَةٌ مُؤْمِنَةٌ تُعِينُهُ عَلَى إِيمَانِهِ »
[الترمذي برقم ۳۰۹۴، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي]

ความว่า “ทรัพย์ที่ประเสริฐที่สุดคือ ลิ้นที่รำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เสมอ
เสมอ หัวใจที่ขอบคุณในความกรุณาของพระองค์ และภรรยาผู้
มีความศรัทธา ซึ่งช่วยเสริมศรัทธาของสามี” (อัส-ติรมิซีย์
หมายเลข 3094 เป็นหะดีษเศาะฮีหฺตามการวินิจฉัยของอัล-อัล-
บานี)

ด้วยเหตุนี้ สตรีที่ดีจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของ
ความสุข หากขาดหายไปเสียความสุขก็คงจะไม่สมบูรณ์..
เพราะสตรีที่ดีนั้นมิมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสามีไป
ในทางที่ดี เปรียบดังกระจกเงาที่คอยส่องสะท้อนตัวตนของสามี

เดี๋ยวหย่าเสียเลยนี่!

คุณใช้ถ้อยคำเช่นนี้ประหนึ่งดาบคมที่จ่อพาดคอฉัน..
คุณกล่าวมันออกมาอย่างง่ายดาย แม้แต่ในเรื่องเล็กๆน้อยๆ
โดยไม่เคยรู้สึกอะไร ทั้งที่มันเป็นเรื่องใหญ่.. เพราะเป็นการ
ประกาศวาระสุดท้ายของครอบครัว และเป็นจุดจบของชีวิตคู่..

ถ้าหากว่าการแต่งงานคือพันธะสัญญาที่สำคัญและหนักแน่น ดังที่อัลลอฮฺตะอาลาตรัสไว้ว่า

﴿ وَأَخَذَنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ ﴾ [النساء : ๖๑]

ความว่า “และพวกนางก็ได้เอาคำมั่นสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเจ้าแล้วด้วย” (อัน-นินสาฮ์: 21)

คุณก็ควรที่จะให้เกียรติในความยิ่งใหญ่และความสำคัญของพันธะสัญญานี้.. อย่าให้ปัญหารายวันที่มีกันแทบทุกบ้านต้องมาเป็นสาเหตุของความแตกหัก และทำลายความสัมพันธ์อันดีระหว่างเราจนขาดสะบั้นเลย..

คุณไม่เคยได้ยินหรือ ที่ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

« لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ » أَوْ قَالَ: « عَيْرُهُ »

[رواه مسلم برقم 1๖7๙]

ความว่า “ชายผู้ศรัทธา (สามี) อย่าได้รังเกียจเด็ดฉันท่หญิงผู้ศรัทธา (ภรรยา) ถ้าหากเขาไม่ชอบลักษณะนิสัยข้อหนึ่งข้อใดในตัวนาง ก็อาจจะมีข้ออื่นที่เขาชอบ” (บันทึกโดย มุสลิม หมายเลข 1649)

ฉันไม่ใช่มลาอิกะฮ์ (อย่างที่คุณอยากให้ฉันเป็น)..
 เช่นเดียวกับที่คุณก็ไม่ใช่มลาอิกะฮ์.. ทั้งคุณและฉันจึงอาจจะทำ
 ผิด หรือพลาดพลั้งได้เป็นธรรมดา.. แต่ฉันคิดว่าคนฉลาดคือคน
 ที่มองความตึงเครียดด้วยสายตาที่พึงพอใจ.. ในขณะที่เดียวกันก็มอง
 ความผิดพลาดพลั้งเผลอด้วยสายตาที่พร้อมจะให้อภัยและ
 ตักเตือนกัน.. กวีคนหนึ่งกล่าวว่า

وَمَنْ لَمْ يَغْمِضْ عَيْنَهُ عَنِ صَدِيقِهِ وَعَنْ بَعْضِ مَا فِيهِ يَمُتُ وَهُوَ عَاتِبٌ
 وَمَنْ يَتَّبِعْ جَاهِدًا كُلَّ عَثْرَةٍ يَجِدْهَا وَلَا يَسْلَمَ لَهُ الدَّهْرَ صَاحِبُ

อันมิตรใดไม่เมินความพลาดผิด ชั่วชีวิตคิดติเตียนเพียรจริงหนอ
 หากง่วนหาพาดำหนิมิรั้งรอ เพื่อนที่พอลอคู่คบล้วนผิดเออย

ทั้งนี้ หากใคร่ครวญให้ดีจะพบว่า หะดีษดังกล่าว
 ข้างต้นได้ชี้แนะเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับภรรยา ญาติพี่
 น้อง มิตรสหาย และทุกๆ คนที่ติดต่อกฎิสัมพันธ์ด้วย โดยให้
 ตระหนักอยู่เสมอว่ามนุษย์ทุกคนย่อมต้องมีข้อควรตำหนิ มี
 ข้อผิดพลาด หรือสิ่งที่คุณไม่ชอบใจ เมื่อคุณพบเห็นสิ่งเหล่านั้น
 ก็ให้ลองเปรียบเทียบระหว่างมุมไม่ดีที่คุณเห็น กับความสำคัญ
 ของการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ทั้งนี้ ด้วยการ

พิจารณาถึงด้านดีๆ ของเขา การให้อภัยในความผิดพลาด แล้ว
นี่ถึงความดีงามของอีกฝ่าย ความสัมพันธ์ก็จะยั่งยืน และ
ราบรื่น.. (จากหนังสือ อัล-วะสาอิล อัล-มุฟิเดะฮฺ โดย ชัยคุ อับดุลเราะหฺ
มาน อัล-สะอูดีย์ หน้า 22)

ที่กล่าวมานี้คือในกรณีที่ฉันได้ทำสิ่งใดผิดพลาดไปจน
คุณไม่พอใจ.. แต่ในความเป็นจริงแล้ว คุณกลับกล่าวคำหย่า
ออกมาโดยที่ฉันไม่ได้ทำอะไรผิดเลยด้วยซ้ำ!

คุณควรจะได้ใส่ใจความรู้สึกของคนที่คุณใช้ชีวิตอยู่
ด้วยกันบ้าง.. เพราะคนที่ดีที่สุดนั่น คือคนที่ทำดีต่อภรรยามาก
ที่สุด.. ซึ่งคนที่ไม่สะดวกสะท้อนต่อการหย่าร้าง โดยเห็นเป็นเรื่อง
เล่นๆ ก็คงจะไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มของคนดีเป็นแน่แท้..

เป็นความผิดของฉันหรือที่ฉันไม่มีลูก?

บ่อยครั้งที่ฉันเห็นสายตาของคุณจึงจะตำหนิฉัน
เนื่องจากฉันไม่มีลูก.. ฉันเจ็บปวดมากทุกครั้งที่เห็นสายตาคุณนั้น
คุณคิดตำหนิฉัน รวากับว่าการมีลูกนั้นอยู่ภายใต้การกำหนด
ของฉัน?.. คำพูดและสายตาของคุณยามที่จับจ้องมายังฉัน ทำ

ให้รู้สึกประหนึ่งว่าคุณกำลังโทษว่าเป็นความผิดของฉัน ทั้งที่ทุก
สิ่งทุกอย่างอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว?!

﴿ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنْتِنَا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٥٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتِنَا
وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا ﴾ [الشورى: ๕๙-๕๐]

ความว่า “พระองค์ทรงประทานลูกหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ และทรงประทานลูกชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
หรือพระองค์ทรงประทานรวมให้แก่พวกเขาทั้งลูกชายและลูก
หญิง และพระองค์ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน” (อัล-
ชูรอ: 49-50)

ทั้งนี้ ผู้ประทานลูกชายหรือลูกสาวนั้นคืออัลลอฮ์..
มนุษย์เราไม่มีสิทธิโต้แย้ง.. ผู้ศรัทธาจึงต้องพอใจในสิ่งที่อัลลอฮ์
ทรงกำหนด ไม่ควรจะมีสภาพเหมือนกลุ่มชนในยุคญาฮิลียะฮ์

﴿ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ
الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ ﴾
[النحل: ๕๘-๕๙]

ความว่า “และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวว่าได้ลูกผู้หญิง
ไปหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำและเศร้าสลด เขาจะซ่อน

ตัวเองจากกลุ่มชน เนื่องจากความอับอายที่ได้ถูกแจ้งแก่เขา (พลางคิดไปว่า)เขาจะเก็บเอาไว้ด้วยความอัปยศหรือจะฝังมันในดินเสีย?” (อัน-นะหฺลุส: 58-59)

ฉันหวังว่าคุณคงจะตระหนักว่าการพึงพอใจในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงกำหนดนั้น เป็นสิ่งที่แสดงถึงการมีศรัทธาที่สมบูรณ์.. และการมีคุณนั้นก็ขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของอัลลอฮฺ.. ไม่มีผู้ใดนอกเหนือจากพระองค์จะสามารถกำหนดได้

ความรักความอ่อนโยนของคุณหายไปไหน?

เป็นเวลานานเท่าไรแล้วที่ฉันไม่ได้สัมผัสกับความรักความอ่อนโยนจากคุณ?.. สิ่งที่คุณหายไปนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเราขาดชีวิตชีวา ขาดสุนทรีภาพ.. คุณน่าจะรู้ว่าชีวิตคู่จะมีความสุขและราบรื่นได้ ต้องอาศัยความรักความผูกพันระหว่างสามีภรรยา.. ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَفِرُونَ ﴿๓๑﴾ [الروم: ๒๑]

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้

มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตา
ระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่แน่นอนย่อมเป็นสัญญาแก่
หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ” (อัล-รุม: 21)

แต่ไหนเล่าความรักความอ่อนโยนที่คุณควรมีต่อฉัน?
ไม่ว่าจะด้วยคำพูด สายตา หรือการกระทำ.. สิ่งที่ฉันได้รับมีแต่
ความเจ็บปวดรวดร้าวจากคำพูดของคุณ.. ความขยาดกลัวจาก
การนิ่งเงียบ.. สายตาของคุณเล่าก็ทำให้ฉันรู้สึกหวาดเดียวดาย
และคิดมากไปต่างๆ นานา..

คุณก็รู้ว่าคำพูดที่ดีถือเป็นการทำทานชนิดหนึ่ง.. และ
คุณก็ไม่ควรที่จะมองข้ามสิ่งดีๆ แม้จะเป็นเพียงการแสดงสี
หน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส.. ถ้ามารยาทเช่นนี้เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติต่อ
คนทั่วไปแล้วละก็ แน่แน่นอนว่าผู้เป็นภรรยาย่อมสมควรได้รับสิทธิ
ดังกล่าวยิ่งกว่า และก็เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์โปรดปราน และนำมา
ซึ่งความรักความผูกพันระหว่างสามีภรรยา

บ้านที่ขาดซึ่งความรักความเข้าใจระหว่างสามีภรรยา
คงจะเป็นบ้านที่ขาดความสุขและความอบอุ่น.. เพราะความรัก

ความเข้าใจระหว่างคู่สามีภรรยา นั้น เป็นสิ่งที่ทุกคนโหยหาโดยธรรมชาติที่อัลลอฮ์สร้างมา.. คุณเคยคิดถึงเรื่องนี้บ้างหรือเปล่า?

ถ้าหากว่าการมีมารยาทที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับคนอื่น ๆ แล้วละก็ แน่แน่นอนว่าขณะอยู่ในบ้านย่อมจำเป็นยิ่งกว่า.. และถ้าหากว่าการมีความเมตตาอ่อนโยนต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่สำคัญ กับภรรยาของคุณก็ย่อมสำคัญยิ่งกว่าจริงไหม?..

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

« خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ » [الترمذي برقم 3895]

ความว่า “คนที่ดีที่สุดในหมู่ท่าน คือคนที่ดีที่สุดสำหรับครอบครัวของเขา” (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3895)

หากย้อนมองดูการใช้ชีวิตของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กับบรรดามาริยาของท่าน จะเห็นแบบอย่างที่เด่นชัดในเรื่องของการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว.. เราจะเห็นว่าท่านหยอกล้อ พูดเล่น ทำให้พวกนางมีความสุขด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน สายตาที่เอ็นดู ปฏิบัติต่อกันด้วยความอ่อนโยน และพร้อมจะให้ภัยในความผิดพลาด

ผู้เป็นภรรยา มักต้องการความรักความอบอุ่นจากสามี ผ่านถ้อยคำที่นุ่มนวลและหวานซึ่งจับใจ.. ซึ่งการที่สามีไม่ให้ความสำคัญกับจุดนี้ อาจทำให้ชีวิตคู่ขาดสีสัน.. เพราะชีวิตของคนเรานั้นไม่ได้มีแต่ร่างกายเปล่าๆ แต่ยังมีอารมณ์และความรู้สึกอีกด้วย.. เราไม่ใช่ก้อนอิฐก้อนปูนที่ไร้ซึ่งวิญญาณ!

รู้ไหมว่าอ้อมกอดอันเปี่ยมด้วยไออุ่น บวกด้วยรอยยิ้ม ละมุนและมธุรสวาจาที่ตรึงใจของสามีนั้น สามารถทำให้ภรรยา หายเหนื่อยได้เป็นพลิตึง และยังเติมเต็มหัวใจของเธอที่โหยหาความรักความเข้าใจได้เป็นอย่างดี.. คุณควรจะย้อนพิจารณาตัวเองและยึดถือแบบฉบับจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสถึงท่านว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ๒๑]

ความว่า “โดยแน่นอน ในเราะฮ์สูลของอัลลอฮ์มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว” (อัล-อะหฺซาบ: 21)

คุณควรจะขอขอบคุณภรรยาของคุณ สำหรับอาหารอร่อยๆ ที่เธอจัดเตรียมให้คุณด้วยมือของเธอ.. ขอขอบคุณเธอด้วยรอยยิ้ม สายตา และความรักความเอ็นดู.. จงกล่าวชมเธอ และ

พูดถึงความงามและด้านดี ๆ ของเธอ.. รู้ไหมว่าผู้หญิงนั้นชอบ
ถ้อยคำชื่นชม.. แม้ว่าการโกหกจะเป็นสิ่งต้องห้าม แต่อิสลามก็
อนุโลมให้โกหกได้ หากจะเป็นการช่วยให้ความรักความผูกพัน
ระหว่างสามีภรรยาแน่นแฟ้นและมีความเข้าใจใจกันมาก
ยิ่งขึ้น (จากหนังสือเอาตะตุล ฮิญาบ เล่ม 2 หน้า 417)

คุณเหลือเวลาให้ที่บ้านบ้างหรือเปล่า?

ไม่บ่อยนักที่ฉันจะมีโอกาสได้พบคุณ รวากับว่าฉันเป็น
คนสุดท้ายที่คุณคิดจะพบเจอด้วย.. เวลาของคุณส่วนใหญ่หมด
ไปกับงาน ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงมิตรสหาย และการเดินทาง..
คุณออกจากบ้านแต่เช้าตรู่.. กว่าที่จะกลับก็มีอดคำดึกดื่น หลังจาก
ที่ฉันและลูกๆ นั่งรอจนหมดความหวังที่จะได้พบหน้า..

เมื่อมีโอกาสในช่วงวันอีดหรือวันหยุด.. คุณกลับใช้เวลา
อยู่นอกบ้านโดยไม่สนใจสิทธิที่ภรรยาและลูกๆ ของคุณพึงได้รับ

คุณไม่เคยได้ยินหรือที่ท่านเราะฮ์ลุส ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม กล่าววว่า

« فَإِنَّ لِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لَصَبِيغِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا،
فَصُمْ وَأَفْطِرْ، وَصَلِّ وَنَمْ » [جزء من حديث رواه أحمد برقم ٢٥١٠٤]

ความว่า “เพราะแท้จริงแล้วภรรยาของท่านมีสิทธิบางประการเหนือท่าน แยกของของท่านก็มีสิทธิบางประการเหนือท่าน ร่างกายของท่านก็มีสิทธิบางประการเหนือท่าน ดังนั้น ท่านจงถือศีลอดแล้วก็จงละเสียบ้าง และจงละหมาดแล้วก็นอนพักผ่อนบ้าง” (ส่วนหนึ่งจากหะดีษซึ่งบันทึกโดยอะหฺมัด 25104)

กลับมาหาเราเถิด.. บ้านของคุณยังต้องการความเห็นและคำแนะนำของคุณ.. เรายังต้องการคุณเป็นผู้นำและเป็นเสาหลักของบ้าน.. คุณคือหัวหน้าครอบครัวที่ต้องมีความรับผิดชอบ.. และคุณก็จะถูกสอบสวนในสิ่งที่คุณรับผิดชอบ.. ดังที่ท่านเราะฮฺลุล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลัม กล่าวว่า

«كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ: فَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ» [رواه البخاري ومسلم]

ความว่า “พวกท่านทุกคนเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ และพวกท่านทุกคนก็ต้องรับผิดชอบและถูกสอบสวนในสิ่งที่ตนรับผิดชอบ ผู้ชายเป็นผู้รับผิดชอบภรรยาและครอบครัวของเขา ซึ่งเขาก็จะต้องรับผิดชอบและจะถูกสอบสวนถึงความรับผิดชอบของเขาต่อคนเหล่านั้น” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)

ได้โปรดอย่าให้ลูกๆ ของคุณต้องขาดคุณไป ทั้งที่คุณยังมีชีวิตอยู่เลย.. มิเช่นนั้นจะเป็นอย่างที่คุณคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า

لَيْسَ الْيَتِيمُ مَنْ انْتَهَى أَبَوَاهُ مِنْ هَمِّ الْحَيَاةِ وَخَلْفَاهُ ذَلِيلًا
إِنَّ الْيَتِيمَ هُوَ الَّذِي تَلْقَى لَهُ أُمًّا تَخَلَّتْ أَوْ أَبًا مَشْغُولًا

เด็กกำพร้าหาใช่ใครไร้พ่อแม่ คอยดูแลแต่เยาว์วัยไปจากสิ้น
กำพร้าแท้แม่ไม่สนใจจนอาจین พ่อหากินสิ้นเวลาพาเศร้าใจ

อย่าให้ความระแวงครอบงำจิตใจคุณ

คุณรู้ไหมว่าความหึงหวงและความระแวงสงสัยของคุณ ทำให้ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายและสิ้นหวัง.. คุณมองฉันด้วยสายตาที่คอยจ้องจับผิด.. คำถามและกิริยาท่าทางของคุณก็เหมือนกำลังต้อนให้ฉันจนมุม.. กระทั่งว่าฉันเริ่มจะสงสัยในตัวฉันเองแล้วสิว่า ตกลงฉันเป็นจริงอย่างที่คุณมองฉันในแง่ร้ายหรือเปล่า?..

ฉันไม่ปฏิเสธว่าผู้เป็นสามีที่ดีและมีความเป็นลูกผู้ชาย ย่อมต้องรู้สึกหึงหวงแทนภรรยาเป็นธรรมดา.. สิ่งนี้ถือเป็นคุณลักษณะที่ดีของบุรุษเพศ.. แต่ถ้ามีมากเกินไปจนขอบเขตความพอดี.. และแปรเปลี่ยนเป็นความระแวงสงสัย.. ก็จะกลายเป็น

ข้อเสียไปในทันที.. อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ﴾ [الحجرات: 1٢]

ความว่า “แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป” (อัล-หุญรอต:
12)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ
عَنْهُ مَسْئُولًا ﴾ [الإسراء: 3٦]

ความว่า “และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริง
หู ตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกลสอบสวน” (อัล-อิสรอฮ์:
36)

คุณจึงควรเฝ้าระวังรักษาความเคลือบแคลงสงสัย.. ด้วยการ
ยึดถือแต่สิ่งที่คุณแน่ใจ.. อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

﴿ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴾ [النجم: 2٨]

ความว่า “และแท้จริงการคาดคะเนนั้น จะไม่อำนวยความสะดวก
อันใดแก่ความจริงได้” (อัน-นัจญุม: 28)

ฉันมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่ดีจากคุณ

การปฏิบัติที่ดีต่อกันระหว่างคู่สามีภรรยา นั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะการให้เงินทองค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือที่อยู่อาศัยเท่านั้น.. แต่ยังคงครอบคลุมสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย.. ไม่ว่าจะเป็นการให้เกียรติ ความเมตตาเอ็นดู ความรักความอ่อนโยน การร่วมทุกข์ร่วมสุข การมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาต่อกันอย่างสุภาพนุ่มนวล รับฟังความคิดเห็นของอีกฝ่าย คอยปกป้องคุ้มครองให้ปลอดภัย และทำทุกวิถีทางที่จะให้ชีวิตคู่มีความสุข

อิบนุ กะซีรุ กล่าวว่าการอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดีนั้น ครอบคลุมถึงการสนทนาด้วยคำพูดที่ดี และแสดงออกผ่านการกระทำหรือกิริยาท่าทางที่สุภาพอ่อนโยน เช่นเดียวกับที่พวกนางมีความอ่อนโยนต่อท่าน ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ๒๔๘]

ความว่า “และพวกนางนั้นจะได้รับเช่นเดียวกับสิ่งที่เป็นหน้าที่ของพวกนาง ที่จะต้องปฏิบัติโดยชอบธรรม” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์: 228)

ซึ่งมารยาทที่สำคัญประการหนึ่งของท่านนบี คืออัลลลอฮ์อูอะลัยฮิวะสَّلَام คือการที่ท่านเป็นผู้ที่ปฏิบัติดีต่อภรรยา โดยท่านแสดงออกถึงความรักความห่วงใยอยู่ตลอดเวลา หยอกล้อกับพวกนาง เรียกเสียงหัวเราะอย่างมีความสุข กระทั่งว่าท่านเคยชวนท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา แ่งวัง เมื่อเสร็จสิ้นจากการละหมาดอิชาฮ์ท่านมักจะกลับเข้าบ้าน แล้วนั่งพูดคุยสนทนากับภรรยาของท่านเล็กน้อย ก่อนเข้านอน อัลลออฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ๒๑]

ความว่า “โดยแน่นอน ในเราะฮ์สูลของอัลลออฮ์ มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว ”(อัล-อะหฺซาบ: 21)

(ตฟซีร อัล-กุรอาน อัล-อะซีม เล่ม 1 หน้า 477)

อีกประการหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการอยู่ร่วมกันด้วยดี คือสิทธิของภรรยาที่จะได้รับการเติมเต็มความสุขทางกาย.. สิ่งนี้เป็นสิทธิที่นางพึงได้รับจากสามี และอาจจะมีความสำคัญยิ่งกว่าการได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูเสียด้วยซ้ำ

ฉันจะเชื่อฟังตราบเท่าที่ไม่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์

การเชื่อฟังคุณถึงแม้จะเป็นสิ่งที่วาญิบสำหรับฉัน แต่นั่นคือกรณีทั่วไปที่ไม่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์.. สิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนบัญญัติอัลลอฮ์ ฉันคงไม่อาจเชื่อฟังคุณได้.. หลายต่อหลายครั้งที่ฉันพบว่าคุณเรียกร้องให้ฉันทำในสิ่งที่ผิดหลักการศาสนาซึ่งเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่ทรงพอพระทัย.. ตัวอย่างเช่น การที่คุณอยากให้ฉันแต่งกายเลียนแบบบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา โดยอ้างแฟชั่นและความสวยงาม.. ในขณะที่ฉันเห็นว่าการที่ภรรยาแต่งกายสวยงามเพื่อให้สามีชื่นชอบและประทับใจนั้น ถือเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องไม่เป็นการฝ่าฝืนสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม.. ซึ่งฉันเข้าใจว่าการเลียนแบบหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ถือเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ » [رواه أبو داود برقم 3215]

ความว่า “ผู้ใดลอกเลียนแบบกลุ่มชนใด เขาก็คือคนหนึ่งจากกลุ่มชนนั้น” (บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 3215)

ขณะมีความสัมพันธ์กับภรรยา ตลอดจนคำพูด หรือการกระทำ
ใดๆ ของภรรยา ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว”

ทำยนี้ ฉันขอเตือนสติคุณด้วยวาระของท่านเราะฮ์ลุล
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งท่านกล่าวว่า

« اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلَعِ
أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ، وَإِنْ تَرَكَتُهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا
بِالنِّسَاءِ خَيْرًا » [رواه البخاري برقم 3331 ومسلم برقم 3720]

ความว่า “พวกท่านจงรับฟังคำแนะนำของฉันเกี่ยวกับสตรี และ
จงตักเตือนกันระหว่างพวกท่านให้ทำดีต่อพวกนาง เพราะ
แท้จริงพวกนางถูกสร้างขึ้นมาจากซี่โครง ซึ่งส่วนที่คดงที่สุด
ของซี่โครงก็คือส่วนบนสุดของมัน ดังนั้น หากท่านพยายามจะ
ดัดให้มันตรงก็คดต้องถึงขั้นแตกหัก (หมายถึงการหย่าร้าง – ผู้แปล)
หรือไม่อย่างนั้นก็ต้องปล่อยให้คดงออย่างที่เป็นอยู่เช่นนั้น พวก
ท่านจงตักเตือนกันและกันให้ดูแลสตรีให้ดีเถิด” (บันทึกโดย อัล-
บุคอรี หมายเลข 3331 และมุสลิม หมายเลข 3720)

